

Úřední věstník

Evropské unie

C 348

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 53
21. prosince 2010

Oznámení č.	Obsah	Strana
II	<i>Sdělení</i>	

SDĚLENÍ ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Evropská komise

2010/C 348/01	Bez námitek k navrhovanému spojení (Případ COMP/M.5949 – Deutsche Bank/Actavis) ⁽¹⁾	1
2010/C 348/02	Bez námitek k navrhovanému spojení (Případ COMP/M.6069 – Mitsui Renewable/FCCE/Guzman) ⁽¹⁾	1
2010/C 348/03	Bez námitek k navrhovanému spojení (Případ COMP/M.6034 – Nordic Capital/SafeRoad/ViaCon) ⁽¹⁾	2

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Rada

2010/C 348/04	Oznámení pro osoby a subjekty, na něž se vztahují omezující opatření stanovená v rozhodnutí Rady 2010/788/SZBP	3
---------------	--	---

CS

Cena:
3 EUR⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

(Pokračování na následující straně)

Evropská komise

2010/C 348/05	Směnné kurzy vůči euru	5
2010/C 348/06	Stanovisko Poradního výboru pro restriktivní dohody a dominantní postavení přijaté na jeho zasedání dne 13. února 2009 ohledně předběžného návrhu rozhodnutí Komise o zrušení článku 7 rozhodnutí 2007/53/ES ve věci řízení podle článku 82 Smlouvy o ES a článku 54 Dohody o EHP proti společnosti Microsoft Corporation a o zrušení rozhodnutí K(2005) 2988 v konečném znění – Zpravodaj: Česká republika	6
2010/C 348/07	Závěrečná zpráva úředníka pro slyšení – Ve věci COMP/C-3/37.792 – Microsoft – Zrušení článku 7 rozhodnutí Komise 2007/53/ES a zrušení rozhodnutí Komise K(2005) 2988	7
2010/C 348/08	Shrnutí rozhodnutí Komise ze dne 4. března 2009 o zrušení článku 7 rozhodnutí 2007/53/ES ve věci řízení podle článku 102 Smlouvy o fungování Evropské unie a článku 54 Dohody o EHP proti společnosti Microsoft Corporation a o zrušení rozhodnutí K(2005) 2988 v konečném znění (COMP/C-3/39.792 – Microsoft) (oznámeno pod číslem K(2009) 1361 v konečném znění) ⁽¹⁾	8

INFORMACE ČLENSKÝCH STÁTŮ

2010/C 348/09	Komentovaná prezentace regulovaných trhů a vnitrostátních právních předpisů, kterými se provádějí relevantní požadavky směrnice o trzích finančních nástrojů (směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES)	9
---------------	---	---

V Oznámení**ŘÍZENÍ TÝKAJÍCÍ SE PROVÁDĚNÍ SPOLEČNÉ OBCHODNÍ POLITIKY****Evropská komise**

2010/C 348/10	Oznámení o nadcházejícím pozbytí platnosti určitých antidumpingových opatření	16
---------------	---	----

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

II

(Sdělení)

SDĚLENÍ ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

EVROPSKÁ KOMISE

Bez námitek k navrhovanému spojení**(Případ COMP/M.5949 – Deutsche Bank/Actavis)****(Text s významem pro EHP)**

(2010/C 348/01)

Dne 22. září 2010 se Komise rozhodla nevznášet proti výše uvedenému oznámenému spojení námitky a prohlásit jej za slučitelné se společným trhem. Základem tohoto rozhodnutí je ustanovení čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 139/2004. Úplné znění rozhodnutí je k dispozici pouze v angličtině a bude zveřejněno poté, co z něj budou odstraněny případné skutečnosti, jež mají povahu obchodního tajemství. Znění tohoto rozhodnutí bude k dispozici:

- v oddílu týkajícím se spojení podniků na internetových stránkách Komise věnovaných hospodářské soutěži (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Tato internetová stránka umožňuje vyhledávat jednotlivá rozhodnutí o spojení podniků, a to podle společnosti, čísla případu, data a indexu hospodářského odvětví,
- v elektronické podobě na internetových stránkách EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>) pod číslem 32010M5949. Stránky EUR-Lex umožňují přístup k evropskému právu po internetu.

Bez námitek k navrhovanému spojení**(Případ COMP/M.6069 – Mitsui Renewable/FCCE/Guzman)****(Text s významem pro EHP)**

(2010/C 348/02)

Dne 14. prosince 2010 se Komise rozhodla nevznášet proti výše uvedenému oznámenému spojení námitky a prohlásit jej za slučitelné se společným trhem. Základem tohoto rozhodnutí je ustanovení čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 139/2004. Úplné znění rozhodnutí je k dispozici pouze v angličtině a bude zveřejněno poté, co z něj budou odstraněny případné skutečnosti, jež mají povahu obchodního tajemství. Znění tohoto rozhodnutí bude k dispozici:

- v oddílu týkajícím se spojení podniků na internetových stránkách Komise věnovaných hospodářské soutěži (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Tato internetová stránka umožňuje vyhledávat jednotlivá rozhodnutí o spojení podniků, a to podle společnosti, čísla případu, data a indexu hospodářského odvětví,
 - v elektronické podobě na internetových stránkách EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>) pod číslem 32010M6069. Stránky EUR-Lex umožňují přístup k evropskému právu po internetu.
-

Bez námitek k navrhovanému spojení
(Případ COMP/M.6034 – Nordic Capital/SafeRoad/ViaCon)

(Text s významem pro EHP)

(2010/C 348/03)

Dne 14. prosince 2010 se Komise rozhodla nevznášet proti výše uvedenému oznámenému spojení námitky a prohlásit jej za slučitelné se společným trhem. Základem tohoto rozhodnutí je ustanovení čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 139/2004. Úplné znění rozhodnutí je k dispozici pouze v angličtině a bude zveřejněno poté, co z něj budou odstraněny případné skutečnosti, jež mají povahu obchodního tajemství. Znění tohoto rozhodnutí bude k dispozici:

- v oddílu týkajícím se spojení podniků na internetových stránkách Komise věnovaných hospodářské soutěži (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Tato internetová stránka umožňuje vyhledávat jednotlivá rozhodnutí o spojení podniků, a to podle společnosti, čísla případu, data a indexu hospodářského odvětví,
 - v elektronické podobě na internetových stránkách EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>) pod číslem 32010M6034. Stránky EUR-Lex umožňují přístup k evropskému právu po internetu.
-

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

RADA

Oznámení pro osoby a subjekty, na něž se vztahují omezující opatření stanovená v rozhodnutí Rady 2010/788/SZBP*(2010/C 348/04)*

RADA EVROPSKÉ UNIE

Osobám a subjektům uvedeným v příloze rozhodnutí Rady 2010/788/SZBP se dávají na vědomí níže uvedené informace.

Rada bezpečnosti OSN označila osoby a subjekty, které by měly být zařazeny na seznam osob a subjektů, na něž se vztahují opatření uložená podle bodů 13 a 15 rezoluce Rady bezpečnosti OSN 1596 (2005) a nově podle bodu 3 rezoluce 1952 (2010).

Dotčené osoby a subjekty mohou Výboru OSN zřízenému podle bodu 8 rezoluce Rady bezpečnosti OSN 1533 (2004) kdykoli předložit společně s veškerými podpůrnými dokumenty žádost, aby rozhodnutí o jejich zařazení na seznam OSN bylo znovu zváženo. Žádost se zasílá na tuto adresu:

United Nations — Focal point for delisting
Security Council Subsidiary Organs Branch
Room S-3055 E
New York, NY 10017
UNITED STATES OF AMERICA

Více informací na: <http://www.un.org/sc/committees/751/comguide.shtml>

V návaznosti na rozhodnutí OSN stanovila Rada Evropské unie, že osoby a subjekty uvedené ve výše zmiňované příloze by měly být zařazeny na seznam osob a subjektů, na něž se vztahují omezující opatření stanovená v rozhodnutí Rady 2010/788/SZBP. Důvody pro určení dotčených osob a subjektů jsou uvedeny v příslušných položkách v příloze rozhodnutí Rady.

Dotčené osoby a subjekty se upozorňují, že mohou požádat příslušné orgány daného členského státu (daných členských států), jejichž kontaktní údaje jsou uvedeny v příloze II nařízení (ES) č. 1183/2005, o povolení použít zmrazené finanční prostředky na základní potřeby nebo konkrétní platby (viz článek 3 předmětného nařízení).

Dotčené osoby a subjekty mohou na výše uvedenou adresu zaslat Radě společně s podpůrnými dokumenty žádost, aby rozhodnutí o jejich zařazení na výše uvedené seznamy bylo znovu zváženo.

Dotčené osoby a subjekty se rovněž upozorňují, že mají možnost napadnout rozhodnutí Rady u Tribunálu Evropské unie v souladu s podmínkami stanovenými v čl. 275 druhém pododstavci a čl. 263 čtvrtém a šestém pododstavci Smlouvy o fungování Evropské unie.

EVROPSKÁ KOMISE

Směnné kurzy vůči euru ⁽¹⁾

20. prosince 2010

(2010/C 348/05)

1 euro =

měna			směnný kurz		
měna			směnný kurz		
USD	americký dolar	1,3147	AUD	australský dolar	1,3232
JPY	japonský jen	110,10	CAD	kanadský dolar	1,3316
DKK	dánská koruna	7,4499	HKD	hongkongský dolar	10,2258
GBP	britská libra	0,84620	NZD	novozélandský dolar	1,7718
SEK	švédská koruna	8,9860	SGD	singapurský dolar	1,7315
CHF	švýcarský frank	1,2698	KRW	jihokorejský won	1 517,48
ISK	islandská koruna		ZAR	jihoafrický rand	8,9648
NOK	norská koruna	7,8605	CNY	čínský juan	8,7750
BGN	bulharský lev	1,9558	HRK	chorvatská kuna	7,3843
CZK	česká koruna	25,265	IDR	indonéská rupie	11 886,00
EEK	estonská koruna	15,6466	MYR	malajsijský ringgit	4,1372
HUF	maďarský forint	274,83	PHP	filipínské peso	58,467
LTL	litevský litas	3,4528	RUB	ruský rubl	40,4550
LVL	lotyšský latas	0,7094	THB	thajský baht	39,681
PLN	polský zlotý	3,9966	BRL	brazilský real	2,2466
RON	rumunský lei	4,2915	MXN	mexické peso	16,3115
TRY	turecká lira	2,0470	INR	indická rupie	59,7140

⁽¹⁾ Zdroj: referenční směnné kurzy jsou publikovány ECB.

Stanovisko Poradního výboru pro restriktivní dohody a dominantní postavení přijaté na jeho zasedání dne 13. února 2009 ohledně předběžného návrhu rozhodnutí Komise o zrušení článku 7 rozhodnutí 2007/53/ES ve věci řízení podle článku 82 Smlouvy o ES a článku 54 Dohody o EHP proti společnosti Microsoft Corporation a o zrušení rozhodnutí K(2005) 2988 v konečném znění

Zpravodaj: Česká republika

(2010/C 348/06)

1. Poradní výbor sdílí stanovisko Komise, že je třeba zrušit článek 7 rozhodnutí 2007/53/ES a že je třeba zrušit rozhodnutí K(2005) 2988 v konečném znění.
 2. Poradní výbor doporučuje zveřejnění svého stanoviska v *Úředním věstníku Evropské unie*.
-

Závěrečná zpráva úředníka pro slyšení

Ve věci COMP/C-3/37.792 – Microsoft – Zrušení článku 7 rozhodnutí Komise 2007/53/ES a zrušení rozhodnutí Komise K(2005) 2988 ⁽¹⁾

(2010/C 348/07)

Dne 24. března 2004 přijala Komise rozhodnutí 2007/53/ES ve věci řízení podle článku 82 (Smlouvy o (ES)) a článku 54 Dohody o EHP proti společnosti Microsoft Corporation (věc COMP/C-3/37.792 – Microsoft, Úř. věst. L 32, 6.2.2007, s. 23).

Článek 7 rozhodnutí (dále jen „rozhodnutí“) upravuje zavedení vhodného mechanismu, který by Komisi napomáhal při sledování plnění rozhodnutí ze strany společnosti Microsoft.

Rozhodnutím K(2005)2988 z 28. července 2005 („rozhodnutí o správci“) Komise zřídila kontrolní mechanismus tím, že stanovila úkoly a povinnosti kontrolního správce a způsob jeho jmenování. Úkolem správce je napomáhat Komisi při dohledu nad plněním rozhodnutí ⁽²⁾.

Soud prvního stupně svým rozsudkem ze dne 17. září 2007 ⁽³⁾ potvrdil hlavní části tohoto rozhodnutí, proti kterému se společnost Microsoft odvolala. Soud však zrušil článek 7 rozhodnutí v rozsahu, ve kterém ukládá společnosti Microsoft, aby předložila návrh týkající se zavedení mechanismu, který musí obsahovat jmenování kontrolního správce s pravomocemi požadovat nezávisle na Komisi součinnost a přístup k informacím, dokumentům, do prostor a k zaměstnancům společnosti Microsoft, jakož i ke zdrojovému kódu relevantních výrobků společnosti Microsoft.

Komise dospěla k názoru, že tento kontrolní mechanismus stanovený v rozhodnutí o správci již není vhodný pro účely sledování plnění rozhodnutí 2007/53/ES společností Microsoft, a informovala proto společnost Microsoft i kontrolního správce dopisem ze dne 28. ledna 2009 o svém záměru „zrušit“ článek 7 rozhodnutí a zrušit rozhodnutí o správci.

Společnost Microsoft odpověděla e-mailem ze dne 10. února, aniž by se k navrhovanému rozhodnutí vyjádřila. Kontrolní správce odpověděl dopisem z téhož dne, aniž by vyjádřil jakékoli stanovisko k rozhodnutím Komise s dopadem na sledovaná témata.

Podle mého názoru předloha konečného rozhodnutí určeného společnosti Microsoft neobsahuje žádné prvky právní ani skutkové podstaty, které by nebyly uvedeny v dopise zaslaném společnosti Microsoft a kontrolnímu správci 28. ledna 2009.

S ohledem na výše uvedené se domnívám, že právo společnosti Microsoft a kontrolního správce na slyšení bylo v tomto případě dodrženo.

V Bruselu dne 16. února 2009.

Karen WILLIAMS

⁽¹⁾ Podle článků 15 a 16 rozhodnutí Komise (2001/462/ES, ESUO) ze dne 23. května 2001 o mandátu úředníků pro slyšení v určitých řízeních ve věcech hospodářské soutěže – Úř. věst. L 162, 19.6.2001, s. 21.

⁽²⁾ Viz článek 7 rozhodnutí a článek 3 rozhodnutí o správci.

⁽³⁾ Věc T-201/04 Microsoft v. Komise, Sb. rozh. 2007, s. II 3601.

Shrnutí rozhodnutí Komise**ze dne 4. března 2009****o zrušení článku 7 rozhodnutí 2007/53/ES ve věci řízení podle článku 102 Smlouvy o fungování Evropské unie a článku 54 Dohody o EHP proti společnosti Microsoft Corporation a o zrušení rozhodnutí K(2005) 2988 v konečném znění****(COMP/C-3/39.792 – Microsoft)**

(oznámeno pod číslem K(2009) 1361 v konečném znění)

(Pouze anglické znění je závazné)**(Text s významem pro EHP)**

(2010/C 348/08)

Komise dne 4. března 2009 přijala rozhodnutí o zrušení článku 7 rozhodnutí 2007/53/ES ve věci řízení podle článku 102 Smlouvy o fungování Evropské unie a článku 54 Dohody o EHP proti společnosti Microsoft Corporation a o zrušení rozhodnutí K(2005) 2988 v konečném znění. V souladu s článkem 30 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 Komise tímto zveřejňuje jména stran a hlavní obsah rozhodnutí. Bere přitom v úvahu oprávněný zájem podniků na ochraně jejich obchodního tajemství. Znění rozhodnutí je k dispozici na internetových stránkách Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž na adrese:

<http://ec.europa.eu/competition/antitrust/cases/>

- (1) Dne 24. března 2004 Komise adresovala společnosti Microsoft Corporation (dále jen „Microsoft“) rozhodnutí týkající se řízení podle článku 102 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“), tehdejšího článku 82 Smlouvy o ES (rozhodnutí Komise 2007/53/ES, dále jen „rozhodnutí“). Konstatovala v něm, že společnost Microsoft porušila článek 102 SFEU a článek 54 Dohody o EHP. Komise uložila řadu opatření, jejichž cílem bylo efektivně ukončit dané porušování právních předpisů.
- (2) Článek 7 rozhodnutí stanoví, že: „Společnost Microsoft Corporation předloží do 30 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí návrh Komisi na zřízení vhodných mechanismů, které budou Komisi napomáhat při kontrole plnění tohoto rozhodnutí společností Microsoft Corporation. Součástí tohoto mechanismu by měl být kontrolní správce nezávislý na společnosti Microsoft. Pokud Komise posoudí kontrolní mechanismus navrhovaný společností Microsoft jako nevhodný, je dále oprávněna takový mechanismus stanovit prostřednictvím rozhodnutí.“
- (3) Na základě článku 7 rozhodnutí a s ohledem na nedostatečné návrhy společnosti Microsoft přijala Komise ohledně této společnosti dne 28. července 2005 rozhodnutí Komise K(2005) 2988 (dále jen „rozhodnutí o správci“), kterým jí uložila kontrolní mechanismus, včetně jmenování kontrolního správce.
- (4) V souladu s rozhodnutím o správci byl v říjnu 2005 jmenován kontrolní správce. Výkon funkce probíhal pod dohledem Komise a byl financován společností Microsoft.
- (5) Dne 7. června 2004 Microsoft podal k Soudu prvního stupně návrh na zrušení rozhodnutí.
- (6) Rozsudkem ze dne 17. září 2007 ve věci T-201/04 (dále jen „rozsudek“) ⁽¹⁾ Soud prvního stupně zrušil článek 7 rozhodnutí, pokud jde o požadavek, aby společnost Microsoft navrhla (a Komise měla právo uložit) kontrolní mechanismus, včetně kontrolního správce, který by měl vlastní vyšetřovací pravomoci nezávislé na Komisi a který by musel být financován z prostředků společnosti Microsoft.
- (7) Odborné poradenství v podobné kvalitě, jako poskytuje kontrolní správce, má Komise k dispozici i prostřednictvím externích odborníků. Komise se proto rozhodla, že v budoucnosti bude při sledování, zda společnost Microsoft plní rozhodnutí, v potřebné míře spoléhat na takovou externí odbornou pomoc.
- (8) Poradní výbor pro restriktivní praktiky a dominantní postavení vydal dne 13. února 2009 kladné stanovisko.
- (9) Rozhodnutí ze dne 4. března 2009 zrušuje článek 7 rozhodnutí a zrušuje rozhodnutí o správci.

⁽¹⁾ Věc T-201/04 Microsoft v. Komise, Sb. rozh. 2007, s. II-3601.

INFORMACE ČLENSKÝCH STÁTŮ

Komentovaná prezentace regulovaných trhů a vnitrostátních právních předpisů, kterými se provádějí relevantní požadavky směrnice o trzích finančních nástrojů (směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES)

(2010/C 348/09)

Ustanovení článku 47 směrnice o trzích finančních nástrojů (směrnice 2004/39/ES, Úř. věst. L 145, 30.4.2004) opravňuje každý členský stát udělit status „regulovaný trh“ trhům, které jsou ustaveny na jeho území a které jsou v souladu s jeho předpisy.

Podle definice v čl. 4 odst. 1 bodu 14 směrnice 2004/39/ES se „regulovaným trhem“ rozumí mnohostranný systém, který provozuje nebo řídí organizátor trhu a který sdružuje nebo umožňuje sdružování početných zájmů třetích osob na nákupu či prodeji finančních nástrojů, uvnitř systému a v souladu s pevně stanovenými pravidly, způsobem, jenž vede k uzavření smlouvy týkající se finančních nástrojů přijatých k obchodování podle jeho pravidel nebo systémů, a který má povolení a funguje pravidelně a v souladu s hlavou III směrnice 2004/39/ES.

Článek 47 směrnice 2004/39/ES vyžaduje, aby každý členský stát vedl aktualizovaný seznam regulovaných trhů jím povolených. Tyto informace by měly být sděleny ostatním členským státům a Evropské komisi. Podle téhož článku (článku 47 směrnice 2004/39/ES) musí každoročně v *Úředním věstníku Evropské unie* Komise zveřejnit seznam regulovaných trhů, které jí byly oznámeny. Tento seznam byl sestaven podle tohoto požadavku.

Příložený seznam uvádí názvy jednotlivých trhů, které jsou uznány příslušnými vnitrostátními orgány a které splňují definici „regulovaného trhu“. Kromě toho uvádí subjekt odpovědný za správu těchto trhů a příslušný orgán odpovědný za vydávání nebo schvalování pravidel daného trhu.

V důsledku snížených překážek vstupu a specializace v obchodních segmentech se seznam „regulovaných trhů“ vyznačuje větší potenciální proměnlivostí než seznam podle směrnice o investičních službách 93/22/EHS. Článkem 47 směrnice o trzích finančních služeb se také Evropské komisi ukládá zveřejnit seznam regulovaných trhů na její internetové stránce a pravidelně jej aktualizovat. Evropská komise bude tedy, kromě každoročního zveřejnění seznamu v *Úředním věstníku*, vést aktualizovanou verzi tohoto seznamu na své úřední internetové stránce (http://ec.europa.eu/internal_market/securities/isd/mifid_en.htm). Tento seznam bude pravidelně aktualizován na základě informací sdělovaných vnitrostátními orgány. Ty jsou vyzvány k tomu, aby nadále Komisi oznamovaly veškeré doplňky nebo výmazy ze seznamu regulovaných trhů, ke kterým došlo na území jejich domovského členského státu.

Země	Název regulovaného trhu	Provozující subjekt	Příslušný orgán pro určování a dohled nad trhem
Rakousko	1. Amtlicher Handel (oficiální trh) 2. Geregelter Freiverkehr (polooficiální trh)	1.-2. Wiener Börse AG	1.-2. Finanzmarktaufsichtsbehörde (FMA — Financial Markets Authority/Orgán pro finanční trhy)
Belgie	1. a) Le marché «Euronext Brussels»/De «Euronext Brussels» markt b) Le marché des instruments dérivés d'Euronext Brussels/De markt voor afgeleide producten van Euronext Brussels.	1. Euronext Brussels SA/NV.	1. a) Reconnaissance: Ministre des Finances sur avis de la Commission bancaire, financière et des assurances (CBFA). Erkenning: Minister van Financiën op advies van de Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen (CBFA) b) Surveillance: CBFA. Toezicht: CBFA

Země	Název regulovaného trhu	Provozující subjekt	Príslušný orgán pro určování a dohled nad trhem
	2. Le marché réglementé hors bourse des obligations linéaires, des titres scindés et des certificats de trésorerie/De gereguleerde buitenbeursmarkt van de lineaire obligaties, de gesplitste effecten en de schatkistcertificaten.	2. Fonds des rentes/Rentenfonds.	2. a) Reconnaissance: Législateur (art. 144, §2 de la loi du 2.8.2002). Erkenning: Regelgever (art. 144, §2 van de wet van 2.8.2002). b) Surveillance: Comité du Fonds des rentes, pour compte de la CBFA. Toezicht: Comité van het Rentenfonds, voor rekening van de CBFA
Bulharsko	1. Официален пазар (oficiální trh) 2. Неофициален пазар (neoficiální trh)	Българска Фондова Борса — София АД (Bulharská burza cenných papírů – Sofia JSCo)	Комисия за финансов надзор (Komise finančního dozoru)
Kypr	Cyprus Stock Exchange (Burza cenných papírů Kypru): 1. Main market (hlavní trh) 2. Parallel market (paralelní trh) 3. Alternative market (alternativní trh) 4. Bond market (trh s obligacemi) 5. Investment Companies markets (trh investičních společností) 6. Large Project Market (trh s velkými projekty) 7. Ocean-going shipping market (trh pro námořní obchod)	1.-7. Cyprus Stock Exchange (Burza cenných papírů Kypru)	1.-7. Cyprus Securities and Exchange Commission (Komise pro regulaci prodeje cenných papírů Kypru)
Česká republika	1. Main Market (hlavní trh) 2. Free Market (volný trh) 3. Official Market (oficiální trh) 4. Futures Market (trh s termínovanými obchody) 5. Spot Market (Promptní trh)	1.-2. Prague Stock Exchange (Burza cenných papírů Praha, a.s.) 3. RM-SYSTEM, Czech stock exchange (RM-SYSTÉM, česká burza cenných papírů a.s.) 4.-5. Prague Energy Exchange (Energetická burza Praha)	1.-5. Česká národní banka
Dánsko	1. NASDAQ OMX Copenhagen A/S — Trh s akciemi — Trh s obligacemi — Trh s deriváty 2. Dansk Autoriseret Markedsplads A/S (Danish Authorised Market Place Ltd. (DAMP)) (povolený trh = zákonný obchod s cennými papíry přijatými pro obchodování, ale nekotovanými na burze cenných papírů)	1. Copenhagen Stock Exchange AS (Burza cenných papírů v Kodani) 2. Danish Authorised Market Place AS (DAMP) (Dánský povolený trh)	Finanstilsynet (dánský orgán finančního dozoru)
Estonsko	1. Väärtpaperibörs (Burza cenných papírů): — Põhinimekiri (Hlavní seznam) — Võlakirjade nimekiri (Seznam obligací) — Fondiosakute nimekiri (Seznam fondů) 2. Reguleeritud turg (Regulovaný trh) — Lisanimekiri (Sekundární seznam)	NASDAQ OMX Tallinn AS (NASDAQ OMX Tallinn Ltd.)	Finantsinspektsioon Estonian Financial Supervision Authority (estonský orgán finančního dozoru)
Finsko	Arvopaperipörssi (Burza cenných papírů): — Pörssilista (Oficiální seznam) — Pre-lista (Předběžný seznam) — Muut arvopaperit -lista (Seznam pro ostatní cenné papíry)	NASDAQ OMX Helsinki Oy (NASDAQ OMX Helsinki Ltd.)	Označení: Ministerstvo financí. Dohled: — Schvalování pravidel: Ministerstvo financí; — Dohled nad dodržováním: Finanssivalvonta, finský orgán finančního dozoru

Země	Název regulovaného trhu	Provozující subjekt	Příslušný orgán pro určování a dohled nad trhem
Francie	1. Euronext Paris 2. MATIF 3. MONEP	Euronext Paris (1.–3.)	Návrh orgánu Autorité des marchés financiers (AMF). Uznání ministrem příslušným pro hospodářství (srov. článek L.421-1 měnového a finančního zákoníku).
Německo	1. Börse Berlin (Regulierter Markt; Regulovaný berlínský sekundární trh) 2. Tradegate Exchange (Regulierter Markt) 3. Börse Düsseldorf (Regulierter Markt) 4. Frankfurter Wertpapierbörse (Regulierter Markt) 5. Eurex Deutschland 6. Hanseatische Wertpapierbörse Hamburg (Regulierter Markt) 7. Niedersächsische Börse zu Hannover (Regulierter Markt) 8. Börse München (Regulierter Markt) 9. Baden-Württembergische Wertpapierbörse (Regulierter Markt) 10. European Energy Exchange	1. Börse Berlin AG. 2. Tradegate Exchange GmbH 3. Börse Düsseldorf AG. 3. Deutsche Börse AG 5. Eurex Frankfurt AG 6. BöAG Börsen AG 7. BöAG Börsen AG 8. Bayerische Börse AG 9. Börse-Stuttgart AG 10. European Energy Exchange AG, Leipzig	Börsenaufsichtsbehörden der Länder (orgány spolkových států vykonávající burzovní dozor) a Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht (BaFin). Státní orgány: 1.&2. Senatsverwaltung für Wirtschaft, Technologie und Frauen, Berlin 3. Finanzministerium des Landes Nordrhein-Westfalen, Düsseldorf 4.&5. Hessisches Ministerium für Wirtschaft, Verkehr und Landesentwicklung, Wiesbaden 6. Freie und Hansestadt Hamburg, Behörde für Wirtschaft und Arbeit 7. Niedersächsisches Ministerium für Wirtschaft, Arbeit und Verkehr, Hannover 8. Bayerisches Staatsministerium für Wirtschaft, Infrastruktur, Verkehr und Technologie, München 9. Wirtschaftsministerium Baden-Württemberg, Stuttgart 10. Sächsisches Staatsministerium für Wirtschaft und Arbeit, Dresden
Řecko	1. Athens Exchange (Burza v Aténách): — Trh s cennými papíry — Trh s deriváty 2. Elektronický sekundární trh s cennými papíry (HDAT – trh s obligacemi)	1. Athens Exchange (Burza v Aténách) 2. Bank of Greece (Řecká banka)	1. Hellenic Capital Market Commission (Řecká komise pro kapitálové trhy – HCMC) 2. Hellenic Capital Market Commission (Řecká komise pro kapitálové trhy – HCMC)
Maďarsko	Budapesti Értéktőzsde Zrt. (Burza cenných papírů v Budapešti): — Részvénytörzskönyv (Sekce akcií) — Hitelpapír Törzskönyv (Sekce dluhopisů) — Származékos Törzskönyv (Sekce derivátů) — Áru törzskönyv (Sekce komodit) — Szabadpiaci törzskönyv (Volná sekce)	Budapesti Értéktőzsde Zrt. (Burza cenných papírů v Budapešti)	Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (maďarský orgán finančního dozoru)
Irsko	Main Securities Market of the Irish Stock Exchange (Hlavní trh cenných papírů Irské burzy cenných papírů)	Irish Stock Exchange Ltd. (Irská burza cenných papírů)	Centrální banka Irska (Central Bank of Ireland) povoluje „regulované trhy“ a (s výjimkou podmínek kotování) dohlíží na dodržování požadavků směrnice o trzích finančních nástrojů provozovatelem trhu.

Země	Název regulovaného trhu	Provozující subjekt	Príslušný orgán pro určování a dohled nad trhem
Itálie	- Elektronický trh s akciemi (MTA) - Elektronický trh s obligacemi (MOT) - Elektronický trh s otevřenými fondy a ETC (ETF-Plus) - Elektronický trh pro sekuritizované deriváty (SeDeX) - Market for Investment Vehicles (MIV) - Italský trh derivátů pro obchodování s finančními nástroji podle čl. 1 odst. 2 písm. f) a čl. 1 odst. 2 písm. i) konsolidovaného finančního zákona (IDEM) - Velkoobchodní trh pro obchodování s italskými a zahraničními vládními dluhopisy (MTS) - Velkoobchodní trh pro obchodování s nevládními dluhopisy a cennými papíry emitovanými mezinárodními organizacemi s vládní účastí (MTS Corporate) - Velkoobchodní trh pro online obchodování s vládními dluhopisy (BondVision)	1.-6. Borsa Italiana SpA 7.-9. Società per il Mercato dei Titoli di Stato — MTS SpA	CONSOB schvaluje společnosti, které spravují trhy, a schvaluje jejich předpisy a pravidla. V případě velkoobchodních trhů pro státní dluhopisy získává provozující společnost povolení od Ministerstva financí s ohledem na stanovisko CONSOB a Banca d'Italia.
Lotyšsko	NASDAQ OMX Riga: — Hlavní seznam — Seznam dluhopisů — Sekundární seznam — Seznam fondů.	JSC NASDAQ OMX Riga	Finanšu un kapitāla tirgus komisija (Komise pro finanční a kapitálové trhy)
Litva	Nasdaq OMX Vilnius: — Hlavní seznam Nasdaq OMX Vilnius — Sekundární seznam Nasdaq OMX Vilnius — Seznam dluhopisů Nasdaq OMX Vilnius — Seznam fondů Nasdaq OMX Vilnius	Nasdaq OMX Vilnius	Lithuanian Securities Commission (Komise pro cenné papíry Litvy)
Lucembursko	Bourse de Luxembourg	Société de la Bourse de Luxembourg S.A.	Commission de surveillance du Secteur Financier
Malta	Malta Stock Exchange (Burza cenných papírů Malty)	Malta Stock Exchange (Burza cenných papírů Malty)	Malta Financial Services Authority (Maltský orgán pro finanční služby)
Nizozemsko	a) Euronext Amsterdam Cash Market (hotovostní trh): — Euronext Amsterdam b) Euronext Amsterdam Derivatives Market (trh s deriváty) 2. Endex	1. NYSE Euronext (International) BV, NYSE Euronext (Holding) BV, Euronext NV, Euronext (Holdings) NV en Euronext Amsterdam NV 2. ENDEX European Energy Derivatives Exchange N.V.	1.-3. Povolení ministrem financí na radu nizozemského orgánu pro finanční trhy - Dohled ze strany nizozemského orgánu dozoru nad finančními trhy a Ministerstva financí Nizozemska
Polsko	1. Rynek podstawowy (hlavní trh) 2. Rynek równoległy (paralelní trh) 3. Regulowany Rynek Pozagiełdowy (OTC)	1.a2. Giełda Papierów Wartościowych w Warszawie S.A. (Burza cenných papírů ve Varšavě) 3. BondSpot S.A.	1.-3. Komisja Nadzoru Finansowego (Komise finančního dozoru)

Země	Název regulovaného trhu	Provozující subjekt	Příslušný orgán pro určování a dohled nad trhem
Portugalsko	1. Eurolist by Euronext Lisbon (Úřední kótovaný trh) 2. Mercado de Futuros e Opções (termínový trh a trh s opcemi) 3. MEDIP — Mercado Especial de Dívida Pública (speciální trh pro státní dluhopisy) 4. MIBEL — Mercado Regulamentado de Derivados do MIBEL (energetický trh)	1.-2. Euronext Lisbon — Sociedade Gestora de Mercados Regulamentados, S.A. 3. MTS Portugal — Sociedade Gestora do Mercado Especial de Dívida Pública, SGMR, S.A. 4. OMIP — Operador do Mercado Ibérico de Energia (Pólo Português), Sociedade Gestora de Mercado Regulamentado, SA (OMIP).	Ministerstvo financí schvaluje trhy na základě návrhu od Comissão do Mercado de Valores Mobiliários (CMVM, odpovědné za regulaci a dohled nad trhem).
Rumunsko	1. Piața reglementată (regulovaný hotovostní trh – BVB) 2. Piața reglementată (regulovaný trh s deriváty – BVB) 3. Piața reglementată (regulovaný trh s deriváty – BMFMS) 4. Piața reglementată la vedere (regulovaný hotovostní trh – BMFMS)	1.a2. S.C. Bursa de Valori București S.A. (Burza cenných papírů v Bukurešti S.A.) 3.a4. S.C. Bursa Monetară Financiară și de Mărfuri S.A. Sibiu (Měnová finanční a komoditní burza v Sibiu S.A.)	1.-4. Comisia Națională a Valorilor Mobiliare (Rumunská státní komise pro cenné papíry)
Slovenská republika	1. Trh kótovaných cenných papírů: — Hlavní kótovaný trh — Paralelní kótovaný trh 2. Regulovaný volný trh	Bratislava Stock Exchange (Burza cenných papírů v Bratislavě)	Slovenská národní banka
Slovinsko	Oficiální trh Burzy cenných papírů v Lublani (Borzni trg)	Ljubljana Stock Exchange (Burza cenných papírů v Ljubljani)	Securities Markets Agency (Agentura pro trhy s cennými papíry) (Agencija za trg vrednostnih papirjev)
Španělsko	A. Bolsas de Valores (všechny zahrnují první i druhý segment trhu): 1. Bolsa de Valores de Barcelona 2. Bolsa de Valores de Bilbao 3. Bolsa de Valores de Madrid 4. Bolsa de valores de Valencia. B. Mercados oficiales de Productos Financieros Derivados: 1. MEFF Renta Fija	A1. Sociedad Rectora de la Bolsa de Valores de Barcelona S.A. A2. Soc. Rectora de la Bolsa de Valores de Bilbao S.A. A3. Soc. Rectora de la Bolsa de Valores de Madrid S.A. A4. Soc. Rectora de la Bolsa de Valores de Valencia, S.A. B1. Soc. Rectora de Productos Financieros Derivados de RENTA Fija S.A.	CNMV (Comisión Nacional del Mercado de Valores) Banco de España odpovědná za trh pro státní dluhopisy

Země	Název regulovaného trhu	Provozující subjekt	Příslušný orgán pro určování a dohled nad trhem
	2. MEFF Renta Variable. C. Mercado MFAO de Futuros del Aceite de Oliva D. AIAF Mercado de Renta Fija E. Mercados de Deuda Pública en Anotaciones	B2. Soc. Rectora de Productos Financieros Derivados de Renta Variable S.A. C. (MFAO) Sociedad rectora del Mercado de Futuros del Aceite de Oliva, S.A. D. AIAF Mercado de Renta Fija E. Banco de España	
Švédsko	1. Nasdaq OMX Stockholm AB: — Regulovaný trh s akciemi a finančními nástroji, jež jsou ekvivalentní akciím — Regulovaný trh s deriváty — Regulovaný trh s obligacemi a finančními nástroji, jež jsou ekvivalentní obligacím 2. Nordic Growth Market NGM AB: — Regulovaný trh s akciemi a ostatními cennými papíry — Regulovaný trh pro ostatní finanční nástroje	1. Nasdaq OMX Stockholm AB 2. Nordic Growth Market NGM AB	Finansinspektionen (orgán finančního dozoru)
Spojené království	1. EDX 2. PLUS-Markets Group — PLUS-listed Market 3. The London International Financial Futures and Options Exchange (Londýnská mezinárodní burza finančních termínových obchodů a opcí) (LIFFE) 4. The London Metal Exchange (Londýnská burza s kovy) 5. Intercontinental Exchange — ICE Futures Europe 6. Burza cenných papírů v Londýně – regulovaný trh	1. EDX London Limited 2. PLUS Markets plc 3. LIFFE Administration and Management 4. The London Metal Exchange Limited 5. ICE Futures Europe 6. London Stock Exchange plc	1.-6. Financial Services Authority (orgán pro finanční služby)
Island	OMX Nordic Exchange á Íslandi (regulovaný trh)	OMX Nordic Exchange	Fjármálaeftirlitið (Úřad pro finanční dohled)
Lichtenštejnsko	Není relevantní	Není relevantní	Není relevantní
Norsko	1. Oslo Stock Exchange – Burza cenných papírů v Oslu (oficiální seznam): — Trh s akciemi — Trh s deriváty (finančními) — Trh s obligacemi	1. Oslo Børs ASA	Finanstilsynet (Úřad pro finanční dohled v Norsku)

Země	Název regulovaného trhu	Provozující subjekt	Příslušný orgán pro určování a dohled nad trhem
	2. Oslo Axess: — Trh s akciemi 3. Nord Pool (oficiální seznam): — Trh s deriváty (komoditními) 4. Imarex: — Trh s deriváty (komoditními) 5. Fish Pool: — Trh s deriváty (komoditními)	2. Oslo Børs ASA 3. Nord Pool ASA 4. Imarex ASA 5. Fish Pool ASA	

V

(Oznámení)

ŘÍZENÍ TÝKAJÍCÍ SE PROVÁDĚNÍ SPOLEČNÉ OBCHODNÍ POLITIKY

EVROPSKÁ KOMISE

Oznámení o nadcházejícím pozbytí platnosti určitých antidumpingových opatření

(2010/C 348/10)

1. Podle čl. 11 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 ⁽¹⁾ o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství, Evropská komise oznamuje, že pokud nebude zahájen přezkum v souladu s následujícím postupem, pozbudou níže uvedená antidumpingová opatření platnost dnem uvedeným v tabulce níže.

2. Postup

Výrobci v Unii mohou podat písemnou žádost o přezkum. Tato žádost musí obsahovat dostatečné důkazy o tom, že pozbytí platnosti opatření by pravděpodobně mělo za následek pokračování nebo obnovení dumpingu a újmy.

Pokud by se Komise rozhodla dotčená opatření přezkoumat, bude poté dovozcům, vývozcům, zástupcům země vývozu a výrobcům v Unii poskytnuta příležitost doplnit, vyvrátit nebo objasnit tvrzení obsažená v žádosti o přezkum.

3. Lhůta

Výrobci v Unii mohou podat písemnou žádost o přezkum z výše uvedených důvodů tak, aby byla doručena Evropské komisi, generálnímu ředitelství pro obchod, na adresu: European Commission, Directorate-General for Trade (Unit H-1), N-105 4/92, 1049 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË ⁽²⁾, kdykoli ode dne zveřejnění tohoto oznámení, avšak nejpozději tři měsíce před datem uvedeným v tabulce níže.

4. Toto oznámení se zveřejňuje v souladu s čl. 11 odst. 2 nařízení (ES) č. 1225/2009.

Výrobek	Země původu nebo vývozu	Opatření	Odkaz	Datum pozbytí platnosti
Bezešvé trubky a duté profily ze železa nebo oceli	Chorvatsko Ukrajina Rusko	Antidumpingové clo	Nařízení Rady (ES) č. 954/2006 (Úř. věst. L 175, 29.6.2006, s. 4) ve znění nařízení Rady (ES) č. 812/2008 (Úř. věst. L 220, 15.8.2008, s. 1)	30.6.2011

⁽¹⁾ Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Fax +32 22956505.

ŘÍZENÍ TÝKAJÍCÍ SE PROVÁDĚNÍ POLITIKY HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

EVROPSKÁ KOMISE

STÁTNÍ PODPORA – ITÁLIE

Státní podpora C 26/10 (ex NN 43/10) – Režim týkající se osvobození od obecní daně z nemovitosti v případech nemovitostí užívaných nekomerčními subjekty ke zvláštním účelům

Výzva k podání připomínek podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie

(Text s významem pro EHP)

(2010/C 348/11)

Dopisem ze dne 12. října 2010, který je v závazném znění uveden za tímto shrnutím, sdělila Komise Itálii své rozhodnutí zahájit řízení podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie týkající se výše uvedeného opatření a ustanovení vztahujících se na nekomerční subjekty.

Zainteresané strany mohou zaslat své připomínky k opatřením, kvůli nimž Komise zahajuje řízení, a to do jednoho měsíce ode dne zveřejnění tohoto shrnutí a připojeného dopisu, na adresu Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž Evropské komise:

European Commission
Directorate-General for Competition
State aid Greffe
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË
Fax +32 22961242

Tyto připomínky budou sděleny Itálii. Zúčastněné strany podávající připomínky mohou písemně a s uvedením důvodů požádat o zachování důvěrnosti ohledně své totožnosti.

SHRNUTÍ

POPIS OPATŘENÍ, KVŮLI NIMŽ KOMISE ZAHAJUJE ŘÍZENÍ

Obecní daň z nemovitosti, zavedenou v roce 1992 legislativním nařízením č. 504/92, platí každá fyzická a právnická osoba vlastnící nemovitost. Daň platí rezidenti i nerezidenti nezávisle na způsobu užívání nemovitosti. Splatná částka se vypočítává na základě katastrální hodnoty nemovitosti. Mezi kategorie nemovitostí zcela osvobozených od daně patří nemovitý majetek užívaný nekomerčními subjekty, které provozují výhradně sociální asistenci a pomoc nebo zdravotní, vzdělávací, ubytovací, kulturní, rekreační, sportovní a náboženské činnosti či bohoslužby. Uvedené činnosti jsou takto osvobozeny za předpokladu, že nejsou ze své podstaty výhradně komerční.

Článek 149 jednotné úpravy zdanění příjmů (TUIR) určuje podmínky, za nichž může subjekt přijít o svůj „nekomerční status“. Zejména čl. 149 odst. 1 TUIR uvádí, že pokud nekomerční subjekt provozuje převážně komerční činnosti, ztratí svůj „nekomerční status“. Článek 149 odst. 4 TUIR stanoví, že

podmínky uvedené v tomto článku se nevztahují na církevní instituce, jimž byl přiznán civilní status, a na amatérské sportovní kluby.

POSOUZENÍ OPATŘENÍ

Komise se domnívá, že uvedený daňový režim splňuje veškeré důležité podmínky pro to, aby mohl být považován za státní podporu.

Zejména se zdá, že opatření představuje výjimku z italské daňové soustavy. Pokud jde o osvobození od obecní daně z nemovitosti, vzhledem k tomu, že se zdá, že nemovitosti užívané nekomerčními subjekty mohou být rovněž užívány ke komerčním činnostem, a s ohledem na to, že nekomerční užití nemovitostí je obvykle osvobozeno od daně, zatímco komerční užití je plně zdaňováno, přináší opatření týkající se osvobození nekomerčních subjektů od obecní daně z nemovitosti patrně selektivní výhodu. Pokud jde o čl. 149 odst. 4 TUIR, v této fázi se Komise domnívá, že ustanovení, podle něž se pravidla

týkající se ztráty nekomerčního statusu neuplatní v případě církevních institucí a amatérských sportovních klubů, představuje pouze *prima facie* selektivní opatření, neboť se týká pouze těchto subjektů.

Tato opatření tedy pravděpodobně poskytují dotčeným subjektům hospodářskou výhodu spočívající ve snížení jejich daňového zatížení a využívají státních prostředků.

Dále se zdá, že tato opatření ovlivňují obchod mezi členskými státy a narušují nebo hrozí narušením hospodářské soutěže, neboť přinejmenším některá odvětví zvýhodněná osvobozením od daně jsou zřejmě součástí hospodářské soutěže a obchodu v rámci Evropské unie.

Zdá se, že nelze uplatnit žádnou z výjimek stanovených v čl. 107 odst. 2 a 3 a podpory se jeví jako neslučitelné s vnitřním trhem, kromě podpor přiznaných některým subjektům činným v oblasti kulturní podpory a ochrany dědictví.

Komise v této fázi nemůže vyloučit, že některé činnosti zvýhodněné dotčenými opatřeními mohou být považovány za služby obecného hospodářského zájmu.

Domnívá se proto, že prováděním dotyčných opatření italské orgány patrně poskytly státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování EU.

S ohledem na pochybnosti ohledně slučitelnosti podpory navrhuje Komise zahájit formální vyšetřovací řízení podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy o fungování EU.

V souladu s článkem 14 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 může být od příjemce požadováno navrácení veškeré protiprávní podpory.

ZNĚNÍ DOPISU

"In seguito all'esame delle informazioni fornite dalle autorità italiane sui provvedimenti in oggetto, la Commissione informa l'Italia di aver deciso di avviare il procedimento di cui all'articolo 108, paragrafo 2, del trattato sul funzionamento dell'Unione europea ("TFUE") ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Con effetto dal 1° dicembre 2009, l'articolo 87 e l'articolo 88 del trattato CE sono sostituiti rispettivamente dall'articolo 107 e dall'articolo 108 del trattato sul funzionamento dell'Unione europea (TFUE), ma non cambiano nella sostanza. Ai fini della presente decisione, i riferimenti agli articoli 107 e 108 del TFUE vanno intesi in riferimento rispettivamente agli articoli 87 e 88 del trattato CE, ove necessario.

1. PROCEDIMENTO

(1) Nel 2006 la Commissione ha ricevuto una serie di denunce incentrate fondamentalmente sui due regimi seguenti:

a) l'esenzione dall'imposta comunale sugli immobili (in appresso "ICI") per gli immobili utilizzati da enti non commerciali e destinati esclusivamente allo svolgimento di attività assistenziali, previdenziali, sanitarie, didattiche, ricettive, culturali, ricreative, sportive, nonché di attività di religione e di culto [articolo 7, comma 1, lettera i) del Decreto legislativo n. 504 del 30 dicembre 1992], e

b) la riduzione alla metà dell'imposta sul reddito delle persone giuridiche per gli enti elencati all'articolo 6 del D.P.R. n. 601 del 29 settembre 1973, ossia principalmente enti di assistenza sociale, istituti di istruzione e di studio senza fine di lucro, ed enti con fini di beneficenza ed istruzione (compresi gli enti ecclesiastici). Tale disposizione contempla anche gli istituti autonomi per le case popolari, nonché fondazioni ed associazioni aventi scopi esclusivamente culturali.

(2) A seguito delle denunce ricevute in merito alla sopra menzionata esenzione dall'ICI, il 5 maggio 2006 la Commissione ha inviato alle autorità italiane una richiesta di informazioni sul regime in questione, cui l'Italia ha risposto con lettera del 7 giugno 2006.

(3) Con lettera dell'8 agosto 2006, in seguito all'entrata in vigore di alcuni emendamenti alla legislazione ICI, i servizi della Commissione hanno comunicato ai denuncianti che, in base ad un'analisi preliminare, non vi era motivo di proseguire l'indagine.

(4) Il 5 settembre 2006 le autorità italiane hanno presentato ulteriori informazioni relativamente all'ICI, evidenziando le modifiche alla legislazione in materia entrate in vigore nel luglio 2006.

(5) Con lettera del 25 ottobre 2006 i denuncianti hanno nuovamente affermato la non conformità dell'esenzione dall'ICI per gli enti non commerciali con l'articolo 107, paragrafo 1, del TFUE. Con lettera del 14 novembre 2006 i servizi della Commissione hanno ribadito ai denuncianti che, in base alle informazioni disponibili, non vi era motivo di proseguire ulteriormente l'indagine su tale esenzione.

(6) Con lettera del 25 gennaio 2007 la Commissione ha chiesto alle autorità italiane ulteriori informazioni sulla riduzione del 50 % dell'imposta sul reddito delle persone giuridiche applicabile a certi enti. Le autorità italiane hanno fornito le informazioni richieste con lettera del 2 luglio 2007.

- (7) La Commissione ha ricevuto dai denunciatori ulteriori lettere in merito all'esenzione dall'ICI nel gennaio e nel settembre 2007. Nella lettera del 12 settembre 2007 i denunciatori hanno portato all'attenzione della Commissione l'articolo 149 del Testo Unico delle Imposte sui Redditi approvato con D.P.R. n. 917 del 22 dicembre 1986 (in appresso "TUIR"), che, a loro avviso, accorderebbe un trattamento fiscale favorevole solo agli enti ecclesiastici e alle associazioni sportive dilettantistiche.
- (8) Il 5 novembre 2007 la Commissione ha invitato le autorità italiane a presentare ulteriori informazioni su tutte le disposizioni che, secondo i denunciatori, concedono un trattamento preferenziale. Lo stesso giorno la Commissione ha anche richiesto ai denunciatori di dimostrare gli effetti sulla concorrenza e sugli scambi delle misure denunciate, e di presentare dati sul presunto pregiudizio subito come conseguenza dell'applicazione di tali misure.
- (9) Le autorità italiane hanno fornito le informazioni richieste con lettere del 3 dicembre 2007 e del 30 aprile 2008.
- (10) Il 21 maggio 2008 i denunciatori hanno trasmesso ulteriore documentazione riguardante, a loro dire, l'esenzione dall'ICI applicata agli enti non commerciali e la riduzione del 50 % dell'imposta sul reddito delle persone giuridiche, concentrandosi principalmente sul presunto aiuto accordato agli enti ecclesiastici.
- (11) Il 20 ottobre 2008, i denunciatori hanno inviato una lettera di costituzione in mora (art. 265 TFUE), chiedendo alla Commissione di avviare il procedimento di indagine formale e di adottare una decisione formale in merito alle loro denunce.
- (12) Il 24 novembre 2008 la Commissione ha inviato un'ulteriore richiesta di informazioni alle autorità italiane, che hanno risposto con lettera dell'8 dicembre 2008.
- (13) Con lettera del 19 dicembre 2008, i servizi della Commissione hanno comunicato ai denunciatori di ritenere, in base ad un'analisi preliminare, che le misure contestate non configurassero un aiuto di Stato e che non fosse quindi necessario continuare l'indagine.
- (14) Il 26 gennaio 2009 le autorità italiane hanno emanato una circolare volta a chiarire il campo d'applicazione dell'esenzione dall'ICI per gli enti non commerciali. Il 2 marzo 2009 i denunciatori hanno scritto alla Commissione esprimendo la loro insoddisfazione per la legislazione vigente e criticando la sopra menzionata circolare.
- (15) Il 18 giugno 2009 i denunciatori hanno inviato un e-mail ai servizi della Commissione chiedendo informazioni sullo stato dell'indagine, e l'11 gennaio 2010, con un altro e-mail, hanno nuovamente domandato alla Commissione di

avviare il procedimento di indagine formale. I servizi della Commissione hanno risposto con lettera del 15 febbraio 2010, confermando le argomentazioni avanzate nella precedente corrispondenza del 19 dicembre 2008 e ribadendo l'assenza di motivi per procedere ulteriormente l'indagine.

- (16) Il 26 aprile 2010 due denunciatori hanno proposto ciascuno un ricorso di annullamento dinanzi al Tribunale contro la lettera della Commissione del 15 febbraio 2010 ⁽¹⁾.

- (17) Alla luce di ulteriori nuovi elementi e sulla base di tutte le informazioni di cui attualmente dispone, la Commissione è giunta alla conclusione che, a questo stadio, non è possibile escludere che le misure in questione possano costituire regimi di aiuti di Stato, ed ha pertanto deciso di proseguire l'indagine.

2. DESCRIZIONE DELLE MISURE

2.1. Osservazioni preliminari. Riduzione alla metà dell'imposta sul reddito delle persone giuridiche: aiuto esistente

- (18) Per quanto riguarda la riduzione del 50 % dell'imposta sul reddito delle persone giuridiche [vedi punto 1, lettera b)], la Commissione è giunta alla conclusione che tale misura potrebbe costituire un aiuto di Stato esistente. Infatti, lo speciale trattamento fiscale per i soggetti di cui all'articolo 6 del D.P.R. n. 601/73 risale almeno alla legge 6 agosto 1954, n. 603. Più precisamente, l'articolo 3 di tale legge prevedeva un'esenzione totale dall'imposta sulle società per una serie di enti, inclusi quelli ora figuranti all'articolo 6 del D.P.R. n. 601/73 ⁽²⁾. Risulta dunque che il trattamento preferenziale per gli enti in questione esisteva prima dell'entrata in vigore del trattato CE, e che le modifiche intervenute successivamente a tale data hanno semplicemente ridotto l'entità del vantaggio fiscale concesso da tale misura. La Commissione ritiene quindi che la misura in oggetto possa configurare un aiuto esistente ⁽³⁾, e sarà trattata nell'ambito di un procedimento relativo agli aiuti esistenti.
- (19) Ciò posto, il presente procedimento verterà solo sull'esenzione dall'ICI concessa agli enti non commerciali e sull'articolo 149, quarto comma, del TUIR, descritti più dettagliatamente in appresso. Nessuna delle due misure è stata mai notificata alla Commissione.

⁽¹⁾ Cfr. le cause T-192/10, *Ferracci/Commissione* (GU C 179 del 3.7.2010, pag. 45) e T-193/10, *Scuola Elementare Maria Montessori/Commissione* (GU C 179 del 3.7.2010, pag. 46).

⁽²⁾ Come sottolineato dalla Corte di giustizia, "in una situazione in cui la modifica di un regime esistente ha l'effetto di ridurre l'importo degli aiuti che possono o che devono essere corrisposti, essa non ha lo stesso effetto di un aiuto nuovo, in quanto quest'ultimo implica, per definizione, l'aumento degli oneri a carico dello Stato" (sentenza del 4.3.2009, causa T-265/04, *Tirrenia*, punto 127).

⁽³⁾ Sentenza del Tribunale del 4.3.2009, cause riunite T-265/04, T-292/04 e T-504/04, *Tirrenia di navigazione contro Commissione*, punto 127.

2.2. Esenzione dall'imposta comunale sugli immobili

- (20) L'attuale sistema relativo all'ICI è stato introdotto col Decreto legislativo n. 504/92. Soggetti passivi dell'imposta sono tutte le persone fisiche e giuridiche in possesso di immobili (per motivi di proprietà, diritto di usufrutto, uso, abitazione od enfiteusi). L'imposta è corrisposta sia da residenti che da non residenti, indipendentemente dall'uso che viene fatto dell'immobile.
- (21) L'importo da corrispondere è calcolato sulla base del valore catastale dell'immobile.
- (22) Ai sensi dell'articolo 7, primo comma, lettera i) del Decreto Legislativo n. 504/92 [in appresso "articolo 7, c. 1, lettera i)"], sono totalmente esenti dall'imposta gli immobili utilizzati da enti non commerciali, destinati esclusivamente allo svolgimento di attività assistenziali, previdenziali, sanitarie, didattiche, ricettive, culturali, ricreative e sportive, nonché di attività di religione e di culto.
- (23) Ai sensi dell'articolo 7, comma 2-bis del Decreto legge n. 203/2005, convertito con legge 2 dicembre 2005 n. 248, e dell'articolo 39 del Decreto legge n. 223/2006, l'esenzione di cui all'articolo 7, c. 1, lettera i), del Decreto Legislativo n. 504/92 si intende applicabile alle attività indicate nella medesima lettera anche se sono di natura commerciale, alla sola condizione che tali attività non abbiano natura esclusivamente commerciale.
- (24) Le autorità italiane hanno chiarito che l'esenzione dall'ICI di cui all'articolo 7, c. 1, lettera i), si applica se ricorrono due condizioni cumulative:
- i) gli immobili devono essere utilizzati da enti non commerciali⁽¹⁾. La legge definisce enti non commerciali gli enti pubblici e privati diversi dalle società, che non hanno per oggetto esclusivo o principale l'esercizio di attività commerciali;
 - ii) gli immobili devono essere usati esclusivamente per lo svolgimento delle attività elencate all'articolo 7, c. 1, lettera i).
- (25) Con circolare n. 2/DF del Ministero delle Finanze, del 26 gennaio 2009 (in appresso "la Circolare"), le autorità italiane hanno precisato quali enti possano essere considerati non commerciali e le caratteristiche che devono presentare le attività svolte dagli enti non commerciali affinché questi possano godere dell'esenzione in questione.
- (26) La Circolare ricorda che gli enti non commerciali possono essere sia pubblici che privati. Secondo la Circolare, possono essere considerati enti non commerciali pubblici i seguenti soggetti⁽²⁾: lo Stato, le regioni, le province, i comuni, le camere di commercio, le aziende sanitarie, gli enti pubblici istituiti esclusivamente per lo svolgimento

di attività previdenziali, assistenziali e sanitarie, gli enti pubblici non economici, gli istituti previdenziali e assistenziali, le Università ed enti di ricerca e le aziende pubbliche di servizi alla persona (ex IPAB). Fra gli esempi di enti non commerciali privati menzionati nella circolare figurano: le associazioni, le fondazioni e i comitati, le organizzazioni non governative (ONG), le associazioni sportive dilettantistiche, le organizzazioni di volontariato, gli enti che acquisiscono la qualifica fiscale di Onlus e gli enti ecclesiastici, appartenenti alla Chiesa cattolica e ad altre confessioni religiose.

- (27) La Circolare precisa altresì che le attività svolte negli immobili esenti dall'ICI di fatto non dovrebbero essere disponibili sul mercato⁽³⁾ oppure dovrebbero essere attività svolte per rispondere a bisogni socialmente rilevanti che non sono sempre soddisfatti dalle strutture pubbliche né dagli operatori privati commerciali.
- (28) La Circolare sviluppa una serie di criteri per ciascuna delle attività elencate all'articolo 7, c. 1, lettera i), per stabilire quando ciascuna di esse debba essere considerata non di natura esclusivamente commerciale. Ad esempio, nei settori delle attività sanitarie e sociali, è richiesto che i beneficiari abbiano concluso una convenzione o un contratto con le pubbliche autorità, condizione necessaria per fornire servizi che siano almeno parzialmente finanziati o rimborsati dal servizio sanitario nazionale o dagli organismi pubblici competenti. Per quanto riguarda le attività didattiche, la scuola deve soddisfare gli standard di insegnamento, deve accogliere alunni portatori di handicap, deve applicare la contrattazione collettiva e deve garantire la non discriminazione in fase di accettazione degli alunni; gli eventuali avanzi di gestione, inoltre, devono essere reinvestiti totalmente nell'attività didattica. Per quanto attiene alle sale cinematografiche, esse devono proiettare film di interesse culturale, film ai quali sia stato rilasciato l'attestato di qualità, o film per ragazzi. Quanto alla ricettività, in particolare alla ricettività turistica, è richiesto che le attività non siano rivolte a un pubblico indifferenziato ma a categorie predefinite, e che il servizio non sia fornito per l'intero anno solare. Il fornitore di servizi deve inoltre applicare rette di importo ridotto rispetto ai prezzi di mercato e non deve comportarsi come un normale proprietario d'albergo.

2.3. Articolo 149 del TUIR

- (29) L'articolo 149 TUIR è contenuto nel Titolo II, Capo III del TUIR. Il Capo III stabilisce le disposizioni fiscali applicabili agli enti non commerciali, come le norme per il calcolo della base imponibile e per la loro tassazione⁽⁴⁾. L'articolo 149 individua le condizioni che possono portare alla perdita della "qualifica di ente non commerciale".
- (30) In particolare, l'articolo 149, primo comma, del TUIR stabilisce che un ente non commerciale perde tale qualifica qualora eserciti prevalentemente attività commerciale per un intero periodo d'imposta.

⁽¹⁾ Più precisamente l'articolo 7, lettera i) del Decreto legislativo 504/92 si riferisce ai soggetti di cui all'articolo 87 (ora articolo 73), primo comma, lettera c), del D.P.R. n. 917/86 (TUIR). La definizione contenuta in quest'ultima disposizione è quella di enti non commerciali.

⁽²⁾ Non è chiaro se l'elenco contenuto nella circolare sia esaustivo o meno.

⁽³⁾ Cfr. la circolare n. 2/DF del 29 gennaio 2010, punto 5.

⁽⁴⁾ Vedi articolo 143 e segg. del TUIR.

(31) Il comma 2 dell'articolo 149 del TUIR indica quali criteri per la definizione di "commercialità" dell'ente la prevalenza dei redditi annui derivanti da attività commerciali rispetto alle entrate istituzionali, nonché la prevalenza delle immobilizzazioni relative all'attività commerciale rispetto alle restanti attività. La forma giuridica adottata dagli enti in questione non influisce in alcun modo sulla perdita della "qualifica di ente non commerciale".

(32) L'articolo 149, quarto comma, stabilisce che le disposizioni di cui all'articolo 149, commi 1 e 2 non si applicano agli enti ecclesiastici riconosciuti come persone giuridiche agli effetti civili ed alle associazioni sportive dilettantistiche.

3. POSIZIONE DELLE AUTORITÀ ITALIANE

(33) Per quanto riguarda l'esenzione dall'ICI per gli enti non commerciali in relazione allo svolgimento delle attività di cui all'articolo 7, c. 1, lettera i), le autorità italiane hanno in primo luogo indicato che, di norma, l'uso non commerciale di immobili è generalmente esente da imposizione, mentre l'uso commerciale è tassato interamente. In secondo luogo, le autorità italiane hanno argomentato che la misura in oggetto è giustificata dalla "logica del sistema fiscale". In particolare, sarebbe in linea con la logica del sistema fiscale italiano un trattamento differenziato fra le attività a fini di lucro, da un lato, e le attività di carattere sociale, come quelle assistenziali, caritatevoli e religiose, dall'altro. Tale trattamento preferenziale è stato stabilito al momento dell'entrata in vigore della legislazione sull'ICI, e il regime fiscale più favorevole riservato alla categoria di immobili di cui all'articolo 7, c. 1, lettera i) riguarderebbe un ampio numero di fabbricati, identificati in base a criteri oggettivi, secondo principi di utilità sociale e beneficio sociale.

(34) Quanto all'articolo 149, quarto comma, del TUIR, le autorità italiane hanno spiegato che tale disposizione è volta a preservare la competenza esclusiva del Ministero dell'Interno, che è la sola autorità competente a revocare il riconoscimento degli enti ecclesiastici come persone giuridiche agli effetti civili. Il riconoscimento di tale ente come persona giuridica agli effetti civili, e quindi indirettamente il riconoscimento della sua qualifica non commerciale, nonché la sua revoca, sarebbe quindi una prerogativa esclusiva del Ministero dell'Interno italiano. Questo potrebbe spiegare il contenuto dell'articolo 149, quarto comma e, secondo le autorità italiane, costituirebbe altresì il motivo per tenere conto del controllo esercitato dal Ministero dell'Interno ai fini della valutazione della misura in termini di aiuto di Stato. Le autorità italiane hanno spiegato che il termine "ente ecclesiastico" non si riferisce solamente agli enti di culto cattolico ma anche a quelli appartenenti ad altre confessioni religiose.

4. VALUTAZIONE

4.1. Esistenza dell'aiuto

(35) L'articolo 107, paragrafo 1, del TFUE stabilisce che: "Salvo deroghe contemplate dai trattati, sono incompatibili con il mercato interno, nella misura in cui incidano sugli scambi tra Stati membri, gli aiuti concessi dagli Stati, ovvero me-

dante risorse statali, sotto qualsiasi forma che, favorendo talune imprese o talune produzioni, falsino o minaccino di falsare la concorrenza."

(36) Secondo una giurisprudenza costante, "la nozione di impresa abbraccia qualsiasi entità che esercita un'attività economica, a prescindere dallo status giuridico di detta entità e dalle sue modalità di finanziamento" ⁽¹⁾. Analogamente, il fatto che un'entità non persegua scopi di lucro non è un criterio determinante per stabilire se si tratti o meno di un'impresa ⁽²⁾.

(37) Per quanto riguarda l'esenzione dall'ICI concessa agli enti non commerciali, la Commissione ritiene, a questo stadio del procedimento, che a beneficiarne possano essere delle imprese, poiché la disposizione di legge si riferisce ad attività che risultano, almeno parzialmente, rientrare nel campo d'applicazione del diritto UE della concorrenza ⁽³⁾. Analogamente, per quanto riguarda l'articolo 149, quarto comma, del TUIR, la Commissione ritiene che i beneficiari di tale disposizione possano svolgere attività economiche e quindi essere qualificati come imprese relativamente a tali attività.

(38) A questo stadio del procedimento, la Commissione ritiene inoltre che i criteri stabiliti dalla Circolare per escludere la natura commerciale (ai sensi della legislazione italiana) delle attività di cui all'articolo 7, c. 1, lettera i), non possano escludere la natura economica (ai sensi del diritto UE della concorrenza) delle stesse attività. Ad esempio, nei settori delle attività sanitarie e sociali, la Circolare richiede una convenzione con le pubbliche autorità. Ciò, tuttavia, risulta semplicemente essere la condizione necessaria per ottenere almeno un parziale rimborso dal servizio sanitario nazionale. Per quanto riguarda le attività didattiche, la Circolare, da un lato, sembra esigere il rispetto di una serie di obblighi affinché l'attività svolta sia paritaria rispetto a quella statale, e d'altro lato richiede che gli eventuali avanzi di gestione siano reinvestiti nella stessa attività didattica. Questi obblighi non sembrano tali da escludere la natura economica dell'attività. Quanto alle sale cinematografiche, i requisiti della Circolare, piuttosto che escludere la natura economica del servizio fornito, sembrano imporre agli operatori interessati di essere attivi in particolari segmenti di mercato (qualità, interesse culturale, film per ragazzi) qualora intendano ottenere l'esenzione fiscale. Lo stesso sembra verificarsi relativamente alle attività ricettive, laddove l'obbligo di applicare rette di importo ridotto rispetto ai prezzi di mercato e di non comportarsi come un normale albergo non sembra a sua volta escludere la natura economica dell'attività, come sostenuto anche dai denunciatori.

⁽¹⁾ Sentenza della Corte di giustizia del 23 aprile 1991, causa C-41/90, *Höfner contro Macroton GmbH*, Racc. 1991, pag. I-1979, punto 21.

⁽²⁾ Sentenza della Corte di giustizia del 1.7.2008, causa C-49/07, *MOTOE*, Racc. 2008, pag. I-4863, punti 27 e 28.

⁽³⁾ Ad esempio, la Commissione ministeriale si riferisce a quattro sentenze della Corte di Cassazione, la n. 4573, 4642, 4644 e 4645 dell'8 marzo 2004, relative a un ente ecclesiastico che gestiva una casa di cura e un pensionato secondo modalità commerciali (punto 1.3). Contrariamente all'interpretazione data dalla Corte di Cassazione, basata sulla versione originale dell'articolo 7, c. 1, lettera i), del Decreto legislativo n. 504/92, la Commissione ministeriale indica che, in base alle disposizioni dell'articolo 7, comma 2-bis del Decreto legge n. 203/2005, convertito con legge 2 dicembre 2005 n. 248, e dell'articolo 39 del Decreto legge n. 223/2006, tali situazioni dovrebbero rientrare nell'esenzione dall'ICI.

4.1.1. *Risorse statali*

- (39) La Commissione osserva che il provvedimento comporta l'impiego di risorse statali, poiché il Tesoro italiano rinuncia a un gettito fiscale per l'importo corrispondente all'abbattimento dell'imposta.
- (40) Una perdita di gettito fiscale equivale in effetti al consumo di risorse statali sotto forma di spese fiscali. Consentendo ad enti, che possono essere classificati come imprese, di ridurre gli oneri fiscali attraverso esenzioni, le autorità italiane rinunciano ad entrate che spetterebbero loro se non vi fosse l'esenzione. Pertanto l'esenzione dall'ICI — nella misura in cui prevede un'esenzione dal pagamento di tale imposta — comporta una perdita di risorse statali. Analogamente, l'articolo 149, quarto comma, del TUIR implica una perdita di risorse statali e interessa risorse statali nella misura in cui prevede la non applicazione, agli enti ecclesiastici e alle associazioni sportive dilettantistiche, delle norme riguardanti la perdita della qualifica di ente non commerciale e dei vantaggi fiscali legati a tale status (vedi sezione in appresso) nel caso in cui detti enti svolgano prevalentemente attività commerciali.

4.1.2. *Vantaggio*

- (41) Secondo la giurisprudenza, il concetto di aiuto vale a designare non soltanto prestazioni positive, ma anche interventi che in varie forme alleviano gli oneri che normalmente gravano sul bilancio di un'impresa⁽¹⁾.
- (42) Poiché l'esenzione dall'ICI riduce gli oneri generalmente inclusi nei costi operativi di imprese in possesso di immobili in Italia, essa sembra pertanto concedere agli enti interessati un vantaggio economico rispetto ad altre imprese che non possono beneficiare di tali agevolazioni fiscali pur svolgendo attività economiche analoghe.
- (43) L'articolo 149, quarto comma, del TUIR, consentendo agli enti ecclesiastici e alle associazioni sportive dilettantistiche di beneficiare delle disposizioni fiscali applicabili agli enti non commerciali (più precisamente, per gli enti ecclesiastici, la possibilità di optare per il regime forfetario applicabile agli enti non commerciali, e per le associazioni sportive dilettantistiche la possibilità di beneficiare del regime forfetario previsto dalla legge n. 389 del 16 dicembre 1991)⁽²⁾, anche qualora gli enti in questione non possano più essere considerati come enti non commerciali, permette a tali enti di godere di un trattamento fiscale più vantaggioso. L'articolo 149, quarto comma risulta quindi apportare un vantaggio economico rispetto ad altre imprese che non possono beneficiare di tale trattamento fiscale vantaggioso pur svolgendo attività analoghe.

4.1.3. *Selettività*

- (44) La comunicazione della Commissione sull'applicazione delle norme relative agli aiuti di Stato alle misure di tassazione diretta delle imprese⁽³⁾ (in appresso la "comunicazione della Commissione") indica che: "Il principale criterio

per applicare l'articolo 92, paragrafo 1 (ora articolo 107, paragrafo 1, del TFUE) ad una misura fiscale è dunque il fatto che tale misura instauri, a favore di talune imprese dello Stato membro, un'eccezione all'applicazione del sistema tributario. Occorre quindi determinare innanzitutto quale sia il sistema generale applicabile. Si dovrà poi valutare se l'eccezione a tale sistema o le differenziazioni al suo interno siano giustificate dalla natura o dalla struttura del sistema stesso, ossia se discendano direttamente dai principi informatori o basilari del sistema tributario dello Stato membro interessato."

- (45) In altre parole, per valutare la selettività di una misura, occorre accertare se, nell'ambito di un dato regime giuridico, detta misura rappresenti un vantaggio per talune imprese rispetto ad altre che si trovino in una situazione fattuale e giuridica analoga. La determinazione del contesto di riferimento assume un'importanza maggiore nel caso delle misure fiscali, dal momento che l'esistenza stessa di un vantaggio può essere accertata solo rispetto ad un livello di tassazione definito "normale"⁽⁴⁾.
- (46) Tuttavia, come chiarito anche dalla Corte di giustizia, "una misura in deroga rispetto all'applicazione del sistema fiscale generale può essere giustificata dalla natura e dalla struttura generale del sistema tributario qualora lo Stato membro interessato possa dimostrare che tale misura discende direttamente dai principi informatori o basilari del suo sistema tributario. In proposito va operata una distinzione fra, da un lato, gli obiettivi che persegue un determinato regime fiscale e che sono ad esso esterni e, dall'altro, i meccanismi inerenti al sistema tributario stesso, necessari per il raggiungimento di tali obiettivi"⁽⁵⁾.
- (47) La Corte di giustizia ha inoltre sostenuto in più occasioni che l'articolo 107, paragrafo 1, del TFUE non fa alcuna distinzione fra le cause o le finalità degli aiuti di Stato, ma li definisce in relazione ai loro effetti⁽⁶⁾. Il concetto di aiuto di Stato non si applica tuttavia ai provvedimenti statali che operano delle differenziazioni fra le imprese, laddove tale differenziazione scaturisca dalla natura o dalla struttura generale del sistema cui appartengono. Come spiegato nella comunicazione della Commissione, "talune condizioni possono essere giustificate da differenze oggettive tra i contribuenti".
- (48) Pertanto, in linea con la giurisprudenza, la Commissione valuterà la selettività delle misure fiscali in oggetto seguendo tre fasi. In primo luogo verrà definito il regime

⁽¹⁾ Sentenza della Corte di giustizia del 8.11.2001, causa C-143/99, *Adria-Wien Pipeline*, Racc. 2001, pag. I-8365, punto 38.

⁽²⁾ Cfr. l'articolo 145 del TUIR.

⁽³⁾ GU C 384 del 10.12.1998, pag. 3.

⁽⁴⁾ Sentenza della Corte di giustizia del 6.9.2006, causa C-88/03, *Portogallo contro Commissione*, Racc. 2006, pag. I-7115, punto 56.

⁽⁵⁾ Sentenza della Corte di giustizia del 6.9.2006, causa C-88/03, *Portogallo contro Commissione*, Racc. 2006, pag. I-7115, punto 81. Cfr. Anche la sentenza della Corte di giustizia del 29.4.2004, causa C-308/01, *GIL Insurance*, Racc. 2004, pag. I-4777, punto 68.

⁽⁶⁾ Si vedano ad esempio: sentenza della Corte di giustizia del 29.2.1996, causa C-56/93, *Belgio contro Commissione*, Racc. 1996, pag. I-723, punto 79; sentenza della Corte di giustizia del 26.9.1996, causa C-241/94, *Francia contro Commissione*, Racc. 1996, pag. I-4551, punto 20; sentenza della Corte di giustizia del 17.6.1999, causa C-75/97, *Belgio contro Commissione*, Racc. 1999, pag. I-3671, punto 25, e sentenza della Corte di giustizia del 13.2.2003, causa C-409/00, *Spagna contro Commissione*, Racc. 2003, pag. I-10901, punto 46.

comune o "normale" del sistema fiscale applicabile, che costituisce il sistema di riferimento. Occorrerà in secondo luogo valutare e stabilire se i vantaggi apportati dalla disposizione fiscale in questione derogano rispetto al sistema di riferimento, nella misura in cui la disposizione porta ad una differenziazione fra operatori economici che, alla luce dell'obiettivo perseguito dal regime, si trovano in una situazione fattuale e giuridica analoga. In terzo luogo, se tale deroga sussiste, sarà necessario esaminare se la stessa risulta dalla natura o dalla struttura del sistema tributario in cui rientra e se potrebbe quindi essere giustificata dalla natura o dalla logica di tale sistema. In tale contesto, in linea con la giurisprudenza, uno Stato membro deve dimostrare se tali differenziazioni discendono direttamente dai principi informatori o basilari del sistema.

a) *Sistema di riferimento*

(49) L'ICI è stata introdotta nel 1992 ed è un'imposta autonoma, dovuta ai comuni. La Commissione ritiene pertanto che il sistema di riferimento per la valutazione della misura in questione sia l'ICI in sé.

(50) Per quanto riguarda l'articolo 149, quarto comma, del TUIR, figurante, come sopra indicato (cfr. punto 29 e segg.), nella sezione relativa al trattamento fiscale degli enti non commerciali, la Commissione ritiene che il sistema di riferimento per la valutazione della misura in questione sia il trattamento fiscale di altri enti non commerciali.

b) *Deroga al sistema di riferimento*

i) *Esenzione dall'ICI*

(51) Ai sensi degli articoli 1 e 3 del Decreto Legislativo n. 504/92, soggetti passivi dell'ICI sono tutte le persone giuridiche in possesso di immobili, indipendentemente dall'uso che ne viene fatto. L'articolo 7 indica quali categorie di immobili sono esenti dall'imposta ⁽¹⁾.

(52) Pertanto, a questo stadio, va ritenuto che l'esenzione dall'ICI per gli immobili di cui all'articolo 7, c. 1, lettera i), del Decreto Legislativo n. 504/92 deroghi al sistema di riferimento, secondo il quale è tenuta a pagare l'ICI ogni persona giuridica, e quindi ogni impresa, in possesso di immobili, indipendentemente dall'uso che ne viene fatto.

(53) La Commissione ha chiesto alle autorità italiane di fornire ulteriori informazioni riguardo agli enti e alle attività di cui all'articolo 7, c. 1, lettera i), del Decreto Legislativo 504/92, che sono stati l'oggetto delle denunce ricevute. Le autorità italiane hanno argomentato che una tale esenzione potrebbe essere giustificata da differenze oggettive tra i contribuenti. Di norma è esente dall'ICI l'uso non commerciale di un fabbricato, mentre l'uso commerciale è tassato interamente.

⁽¹⁾ Come indicato sopra, al par. 37, al presente stadio del procedimento non può essere escluso che gli immobili di cui all'articolo 7, c. 1, lettera i), possano essere usati per lo svolgimento di attività economiche.

(54) Tuttavia, a questo stadio, la Commissione ritiene che gli enti non commerciali possano svolgere, in certi casi, attività economiche. In tal caso potrebbero trovarsi nella stessa situazione giuridica e fattuale di qualsiasi altra società che eserciti un'attività economica. La Commissione ha ricevuto ad esempio dai denunciatori informazioni riguardanti presunte prestazioni, da parte degli enti ecclesiastici, di servizi sanitari o ricettivi, che sono in concorrenza con servizi analoghi offerti da altri operatori economici. A tale riguardo, le autorità italiane hanno indicato alla Commissione che un ente ecclesiastico che svolga un'attività economica, né marginale né direttamente legata alle attività di culto, deve essere trattato come qualunque altro operatore economico che eserciti la stessa attività. Le autorità italiane hanno inoltre precisato che gli enti ecclesiastici sono soggetti a controlli amministrativi da parte delle autorità competenti, come qualsiasi altro ente e contribuente. Tuttavia, come sopra indicato, risulta che gli enti non commerciali possano svolgere attività commerciali, che sono necessariamente di natura economica ai sensi del diritto UE della concorrenza. Ad esempio, la relazione finale della Commissione ministeriale di studi sulle problematiche applicative dell'esenzione dall'ICI disposta dall'art. 7, c. 1, lett. i) del D.Lgs. 504/1992, nella versione inviata dai denunciatori alla Commissione, precisa che le attività sanitarie e didattiche sono necessariamente di natura commerciale, poiché sono fornite in forma organizzata verso corrispettivi (paragrafo 3.2.). Attività di siffatta natura sono qualificate come attività di natura economica ai sensi del diritto UE della concorrenza. Tuttavia, se tali attività sono svolte da un ente non commerciale [e non sono prevalenti ⁽²⁾], l'ente interessato godrà dell'esenzione dall'ICI per l'immobile utilizzato nell'esercizio di tali attività, a condizione che siano soddisfatti i requisiti minimi previsti dalla Circolare. Se un ente commerciale svolge la stessa attività non godrà dell'esenzione fiscale, anche se soddisfa i requisiti della Circolare.

(55) A questo stadio del procedimento la Commissione ritiene quindi che l'esenzione dall'imposta comunale sugli immobili prevista per le categorie di cui all'articolo 7, c. 1, lettera i), del Decreto Legislativo n. 504/92 configuri *prima facie* una misura selettiva ai sensi della giurisprudenza.

ii) *Articolo 149, quarto comma, del TUIR*

(56) Quanto all'articolo 149, quarto comma, del TUIR, a questo stadio la Commissione stima che tale disposizione configuri *prima facie* una misura selettiva: solo gli enti ecclesiastici e le associazioni sportive dilettantistiche, difatti, hanno la possibilità di mantenere la qualifica di ente non commerciale anche qualora non possano più essere considerati enti non commerciali.

c) *Giustificazione in base alla logica del sistema tributario*

(57) Una misura può essere giustificata dalla natura e dalla struttura generale del sistema tributario qualora discenda direttamente dai principi informatori di tale sistema. Come costantemente sostenuto dalla Corte di giustizia, spetta allo Stato membro fornire tale giustificazione.

⁽²⁾ Se tali attività fossero prevalenti, generalmente l'ente non sarebbe considerato non commerciale (si veda: Commissione ministeriale, paragrafo 2.2.1.).

(58) Nelle loro dichiarazioni, le autorità italiane hanno sostenuto che le misure in oggetto non derogano alla logica inerente del sistema tributario italiano (vedi sopra, sezione 3). Tuttavia, a questo stadio del procedimento, esse non hanno fornito prove sufficienti che consentano alla Commissione di ritenere che le misure in questione possano essere giustificate sulla base dei principi inerenti a tale sistema.

(59) In particolare, per quanto riguarda l'esenzione dall'ICI, a questo stadio la Commissione non può condividere la posizione delle autorità italiane, secondo cui il valore sociale di un'attività costituisce un valido motivo per giustificare una misura secondo la logica del sistema tributario. La nozione di aiuto di Stato, infatti, non dipende dall'obiettivo perseguito dalla misura, e in ogni caso l'esenzione dall'ICI non si applica a tutte le imprese che esercitano tali attività di alto valore sociale, ma solo ad alcune di esse (quelle svolte da enti non commerciali). In sintesi, l'approccio delle autorità italiane risulta essere in contrasto con quanto statuito dalla Corte di giustizia nella causa *Cassa di Risparmio di Firenze* ⁽¹⁾, anch'essa riguardante un'agevolazione fiscale concessa a persone giuridiche senza scopo di lucro che perseguivano fini di utilità sociale. La Corte di giustizia ha dichiarato che:

“l'agevolazione fiscale in parola è concessa in considerazione della natura giuridica dell'impresa, persona giuridica di diritto pubblico o fondazione, e dei settori in cui tale impresa svolge la propria attività.

L'agevolazione deroga al regime fiscale generale senza essere giustificata dalla natura o dalla struttura del sistema fiscale in cui si inserisce. La deroga non è basata sulla logica della misura o sulla tecnica impositiva, ma deriva dall'obiettivo del legislatore nazionale di favorire finanziariamente enti ritenuti socialmente meritevoli.

Una tale agevolazione è quindi selettiva.”

(60) Con riferimento alla disposizione di cui all'articolo 149, quarto comma, del TUIR, le autorità italiane hanno altresì spiegato che tale disposizione è volta a preservare la competenza esclusiva del Ministero dell'Interno. A tale riguardo, senza alcun pregiudizio in ordine alla valutazione di tale giustificazione, a questo stadio la Commissione ritiene che la misura in questione non sia comunque giustificata sulla base dei principi inerenti al sistema tributario italiano, ma eventualmente in base ad altre considerazioni che non riguardano tale sistema.

4.1.4. Effetti sugli scambi tra Stati membri e distorsione della concorrenza

(61) Ai sensi dell'articolo 107, paragrafo 1, del TFUE, la misura deve incidere sugli scambi tra Stati membri e falsare, o minacciare di falsare, la concorrenza. Nella fattispecie, almeno alcuni dei settori che beneficiano dell'esenzione dall'ICI, come quelli relativi all'offerta di servizi ricettivi e sanitari, sono aperti alla concorrenza e agli scambi all'interno dell'Unione europea. Parimenti potrebbero esserlo anche altri settori, come ad esempio l'istruzione. Pertanto,

a questo stadio la Commissione stima che sia la misura ICI che la disposizione riguardante gli enti non commerciali, potenzialmente applicabili a diversi settori economici, incidano sugli scambi tra gli Stati membri e falsino o minaccino di falsare la concorrenza.

4.1.5. Nuovi aiuti

(62) Entrambe le misure possono essere qualificate come nuovi aiuti. L'ICI è stata in effetti introdotta nel 1992, e l'esenzione fiscale in questione non è stata notificata né altrimenti approvata dalla Commissione. L'esenzione si applica a un'ampia gamma di attività che non erano chiuse alla concorrenza quando l'ICI è stata introdotta, ed ha carattere annuo. Pertanto, ogni deroga alle normali disposizioni di questo regime fiscale configura necessariamente un nuovo aiuto nella misura in cui ricorrono le condizioni di cui all'articolo 107, paragrafo 1, del TFUE. Analogamente, l'articolo 149 (ex articolo 111-bis) del TUIR è stato introdotto nel 1998, e neanch'esso è stato notificato o altrimenti approvato dalla Commissione. Per questo motivo la deroga di cui all'articolo 149, quarto comma del TUIR può essere qualificata come nuovo aiuto, nella misura in cui ricorrono le condizioni di cui all'articolo 107, paragrafo 1, del TFUE.

4.1.6. Conclusioni

(63) Poiché risultano ricorrere tutte le condizioni enunciate all'articolo 107, paragrafo 1, del TFUE, a questo stadio del procedimento la Commissione ritiene che la misura di esenzione dall'ICI per gli immobili utilizzati da enti non commerciali per fini specifici (articolo 7, c. 1, lettera i), del Decreto Legislativo n. 504/92), e l'articolo 149, quarto comma, del TUIR, comportino un aiuto di Stato che può essere qualificato come nuovo aiuto.

4.2. Compatibilità

(64) Le misure che costituiscono aiuti di Stato possono essere considerate compatibili sulla base delle deroghe previste all'articolo 107, paragrafi 2 e 3, del TFUE.

(65) Ad oggi la Commissione nutre dubbi sul fatto che le misure in questione possano considerarsi compatibili col mercato interno. Le autorità italiane non hanno presentato alcuna argomentazione atta ad indicare che nella fattispecie si applichi una delle deroghe di cui all'articolo 107, paragrafi 2 e 3, del TFUE, in base alle quali un aiuto di Stato può essere considerato compatibile col mercato interno.

(66) Non risultano applicarsi, nella fattispecie, le deroghe di cui all'articolo 107, paragrafo 2, del TFUE, riguardanti gli aiuti a carattere sociale concessi ai singoli consumatori, gli aiuti destinati a ovviare ai danni arrecati dalle calamità naturali oppure da altri eventi eccezionali, e gli aiuti concessi a determinate regioni della Repubblica federale di Germania.

(67) Non risultano applicarsi neppure le deroghe previste dall'articolo 107, paragrafo 3, del TFUE, che prevedono l'autorizzazione degli aiuti destinati a favorire lo sviluppo

⁽¹⁾ Sentenza della Corte di giustizia del 10.1.2006, causa C-222/04, *Cassa di Risparmio di Firenze*, Racc. 2006, pag. I-289, punti 136-138.

economico delle regioni ove il tenore di vita sia anormalmente basso, oppure si abbia una grave forma di sottoccupazione, nonché quello delle regioni di cui all'articolo 349 TFUE, tenuto conto della loro situazione strutturale, economica e sociale. Parimenti, non sembra si possa ritenere che le misure in questione siano destinate a promuovere la realizzazione di un importante progetto di comune interesse europeo oppure a porre rimedio a un grave turbamento dell'economia italiana, ai sensi dell'articolo 107, paragrafo 3, lettera b), del TFUE.

(68) L'articolo 107, paragrafo 3, lettera d), del TFUE prevede che possano considerarsi compatibili col mercato interno gli aiuti destinati a promuovere la cultura e la conservazione del patrimonio, quando non alterino le condizioni degli scambi e della concorrenza nell'Unione in misura contraria all'interesse comune. Secondo la Commissione non si può escludere che alcuni enti, come gli enti non commerciali che svolgono esclusivamente attività didattiche, culturali e ricreative, abbiano ad oggetto la promozione della cultura e della conservazione del patrimonio, e possano quindi rientrare nel campo d'applicazione di tale articolo.

(69) Ai sensi dell'articolo 107, paragrafo 3, lettera c), del TFUE gli aiuti concessi per agevolare lo sviluppo di talune attività o di talune regioni economiche possono essere considerati compatibili sempre che non alterino le condizioni degli scambi in misura contraria al comune interesse. A questo stadio, tuttavia, la Commissione non ha elementi per valutare se i vantaggi fiscali apportati dalle misure in esame siano legati a specifici investimenti idonei a beneficiare di aiuti sulla base di regole e orientamenti comunitari, alla creazione di posti di lavoro o a progetti specifici. La Commissione ritiene, al contrario, che le misure in questione sembrino costituire una riduzione degli oneri che gli enti interessati dovrebbero normalmente sostenere nel corso della propria attività, e che debbano pertanto essere considerate come aiuti al funzionamento. In base alla prassi della Commissione, questi aiuti non possono essere considerati compatibili col mercato interno poiché non agevolano lo sviluppo di talune attività o di talune regioni economiche, e poiché gli incentivi in questione non sono limitati nel tempo, decrescenti e proporzionati a quanto necessario per porre rimedio a specifici svantaggi economici delle regioni interessate.

(70) La Commissione non può infine escludere, a questo stadio, che alcune delle attività beneficiarie delle misure in questione possano essere classificate ai sensi della legge ita-

liana come servizi di interesse economico generale a norma dell'articolo 106, paragrafo 2, del TFUE e secondo la giurisprudenza *Altmark*. Le autorità italiane non hanno tuttavia fornito alcuna informazione che consenta alla Commissione di valutare se sia così e di esprimersi sull'eventuale qualifica di aiuto di queste misure e sulla loro compatibilità col mercato interno.

5. CONCLUSIONI

(71) In considerazione di quanto sopra esposto, la Commissione ha deciso di avviare un procedimento di indagine formale, conformemente all'articolo 108, paragrafo 2, del TFUE, in relazione al regime previsto dall'articolo 7, comma 1, lettera i) del Decreto Legislativo n. 504/92 e in relazione alla disposizione di cui all'articolo 149, quarto comma, del TUIR.

Decisione

(72) La Commissione invita l'Italia a presentare le proprie osservazioni e a fornire tutte le informazioni utili ai fini della valutazione dell'aiuto, entro un mese dalla data di ricezione della presente.

(73) La Commissione invita inoltre le autorità italiane a trasmettere senza indugio copia della presente lettera ai beneficiari potenziale dell'aiuto.

(74) La Commissione fa presente al governo italiano che l'articolo 108, paragrafo 3, del TFUE ha effetto sospensivo e che in forza dell'articolo 14 del regolamento (CE) n. 659/1999 del Consiglio, essa può imporre allo Stato membro di recuperare un aiuto illegalmente concesso presso il beneficiario.

(75) Con la presente la Commissione comunica all'Italia che informerà gli interessati attraverso la pubblicazione della presente lettera e di una sintesi della stessa nella *Gazzetta ufficiale dell'Unione europea*. Inoltre informerà gli interessati nei paesi EFTA firmatari dell'accordo SEE attraverso la pubblicazione di un avviso nel supplemento SEE della *Gazzetta ufficiale dell'Unione europea* e informerà infine l'Autorità di vigilanza EFTA inviandole copia della presente. Tutti gli interessati anzidetti saranno invitati a presentare osservazioni entro un mese dalla data di detta pubblicazione.

ŘÍZENÍ TÝKAJÍCÍ SE PROVÁDĚNÍ POLITIKY HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

Evropská komise

2010/C 348/11

Státní podpora – Itálie – Státní podpora C 26/10 (ex NN 43/10) – Režim týkající se osvobození od obecní daně z nemovitosti v případech nemovitostí užívaných nekomerčními subjekty ke zvláštním účelům – Výzva k podání připomínek podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie ⁽¹⁾ 17

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2010 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 100 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční CD-ROM	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	770 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční CD-ROM (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), CD-ROM, 2 vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsávat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném CD-ROM.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Nosiče CD-ROM budou během roku 2010 nahrazeny nosiči DVD.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS